

Vergadering van de Bedrijfsraad voor de Visserij

— DE BRITSE VISSERIJGRENZEN — NIEUWE E.E.G.-DOUANEDOKUMENT DD5.

Op donderdag 3 december II. is de Bedrijfsraad voor de Visserij te Oostende in plenaire vergadering bijeengekomen.

Twee belangrijke kwesties kwamen ter bespreking, nl. de Britse visserijgrenzen en het EEG-douanedokument DD5.

1. DE BRITSE VISSERIJGRENZEN

Tijdens de besprekingen in de Bedrijfsraad werd herinnerd aan de uitbreiding van de visserijzones door Groot-Brittannië, vanaf 30 september 1964. Hierdoor mogen de vreemde vissers — ook de Belgen — niet meer vissen binnen de 12 mijlen, behalve in gebieden waar zij traditioneel vissen, en voor zover de Britten die zones als traditioneel willen erkennen.

De erkenning van die zones voor onze vissers is niet van een leien dakje gelopen. Aanvankelijk wilden de Britten slechts een gedeelte van onze traditionele visgronden als zodanig erkennen en op die gronden mocht slechts op een paar welbepaalde vissoorten worden gevestigd. Naar de letter genomen, hadden onze vissers een deel van de vangst over boord dienen te gooien.

Deze Britse voorstellen waren voor België onaanvaardbaar. Het is daarom dienaangaande tot drukke onderhandelingen gekomen tussen het Britse en het Belgische Ministerie van Buitenlandse Zaken en ook de Belgische experts hebben zich niet onbetuigd gelaten.

Men heeft tenslotte de Britten kunnen overhalen op twee punten toe te geven:

a) Wat de VISSERIJZONES betreft, verwerven de Belgische vissers de erkenning van verscheidene gebieden, waaruit zij aanvankelijk geweerd waren. Het betreft o.m. het Noorden van «the Minch», het gebied tussen de Hebriden en de Orkaden; het Kanaal van Bristol (tot aan de Cardigan Bay); de kusten vóór Lowestoft (tussen Cromer en Southwold); de Theemsmond; het midden van de Moray Firth en het Zuiden van het eiland Man (Chicken Rock).

Daarentegen zal men op de NOORD (boven Flamborough en Whitby) alsmede in de Cardigan Bay buiten de 12 mijlen moeten blijven. Daar onze visserij op deze gronden nog van de recente datum is en derhalve niet kan erkend worden als traditioneel in de zin van de Konventie van Londen.

b) Wat de VISSOORTEN betreft, mag in de aangewezen zones op ALLE soorten BODEMVIS worden gevestigd (behalve zandspiering, noorse steenbolk, spiering, aal en pieterman).

Dit is een belangrijke stap vooruit in vergelijking met de aanvankelijke toelating van op een of meer welbepaalde soort(en) te vissen.

We mogen zeker niet vergeten te vermelden dat de Konventie van Londen, in verband met de basislijnen, van waaruit de visserijzones gemeent worden, de principes van de Konferentie van Genève van 1958 erkent.

De Britten hebben daar gretig gebruik van gemaakt, o.m. bij het trekken van de basislijnen van kaap tot kaap, en bij het afsluiten van de baaien.

We moeten maar herinneren aan het afsluiten van «the Minch» en de afsluitingslijn van het Kanaal van Bristol, waar een grote oppervakte, vaak visrijke wateren, aan de lokale visserij wordt voorbehouden.

Maar afgezien daarvan, lijkt het wel of onze officiële instanties er in geslaagd zijn de schade tot het uiterste minimum te beperken.

2. HET DOUANEDOKUMENT DD5

In het Visserijblad van 6 november II. werd reeds een bijdrage aan

dit probleem gewijd. Ook de Bedrijfsraad heeft zich thans over deze kwestie gebogen.

Laten we eerst de FEITEN in herinnering brengen:

— invoering op 1 november jl. door de EEG-kommissie van een nieuw certificaat van oorsprong bij invoer van vis over zee;

— de mogelijkheid voor de kapitein van een vissersvaartuig bij de douane van zijn land dit dokument DD5 te verkrijgen bij de uitvaart ter visserij, en er mee de gevangen vis in te voeren in een haven van een ander EEG-land;

— het dokument bewijst dat de ingevoerde vis van EEG-oorsprong is, zodat het binnentarief van de EEG door de douane toegepast wordt: dit is het nulrecht voor de meeste aangevoerde vissoorten, tzt. geen douanerechten maar enkel de gebruikelijke taksen van 12% zijn verschuldigd.

Het onderzoek naar de inhoud en de draagwijdte van de DD5 doet verschillende VRAGEN oprijzen:

— Heeft de invoering van dit dokument de rechtstreekse aanlandingen van vreemde vis in een EEG-haven mogelijk gemaakt vanaf 1 november 1964?

— Wat is het standpunt ter zake van de Belgische autoriteiten, o.m. van de Belgische douane?

— Welke houding wordt in de andere EEG-landen aangenomen?

In het kader van de totstandkoming van de gemeenschappelijke markt is de invoering van een dergelijk dokument ongetwijfeld een stap in de goede richting. Maar strikt genomen gaat het hier slechts om één SCHAKEL van de KETTING: nog vele schakels ontbreken, vooraleer van een werkelijke Visserij-Euromarkt zal mogen gesproken worden.

Ook de Belgische douane (en met haar de Nederlandse) is die mening toegedaan en verzet zich vooralsnog tegen rechtstreekse aanlandingen door vreemde vaartuigen. Of beter gezegd, zij beschouwt dergelijke aanlandingen als INVOER, onderworpen aan de klassieke formaliteiten, zoals INKLARING, een INVOERVERGUNNING bij de importeur, een duplo-faktuur en een OORSPRONGSCERTIFIKAAT.

Dit oorsprongscertificaat was vroeger een DD1 of een DD3-dokument (bij invoer over de weg of van haven tot haven); in de toekomst kan ook een DD5 als oorsprongsdokument dienen, en wel bij de invoer via de visgronden.

Meer dient men daar voorlopig niet achter te zoeken.

Volledigheidshalve moet er nog op gewezen worden dat, benevens de nationale reglementeringen waarvan hierboven sprake, ook nog lokale reglementen in de weg staan voor vrije aanlandingen van vis tussen de 5 EEG-visserijlanden. We denken hierbij aan de visserijreglementen van onze havens die deze aanlandingen aan bepaalde regels onderwerpen, zo bv. het bekomen op het Waterschoutambt van de toelating tot lossen en/of verkopen, verkoop van vis van vreemde schepen na de verkoop van de Belgische, toelating alleen bij heikracht, enz.

Ook deze belemmeringen zullen mettertijd op order van de EEG-autoriteiten geleidelijk dienen afgeschaft of gelijkgeschakeld te worden.

Maar daarbij komen nog andere problemen om het hoekje kijken: zo eist vooral Frankrijk dat de produktievoorwaarden der diverse Lid-Staten zoveel mogelijk genivelleerd worden om van een normale en gezonde concurrentie te kunnen spreken.

Het zal dus nog heel wat voeten in de aarde hebben, eer de «Gemeenschappelijke Vismarkt» een feit wordt.

Maatregelen als de invoering van het douanedokument DD5 geven een klein voorproefje van hetgeen ongetwijfeld een lastig kraambled zal blijken te zijn...